

TROBADA

Val d'Aran

hereuèr 1988

Era Comision Permanent deth
Conselh deth Presbitèri tamb eth
Conselh de Pastorau deth nòste
Evescat de La Seu organitzen ua

trobada de cristians ara capital, La
SEU d'URGELL. Eth dia escuelhut ei eth 4 de Junh, dissabte.

Serà ua trobada de fidels de tot er Evescat. Com eth nòste
Bisbat ei tant esbarricat, lèu non mos coneishem es uns tamb es
auti. Que lueinh èm es dera Val d'Aran, tamb es de Ribes de Freser!
Per aquerò ua trobada pòt ajudar a coneisheemos, a estima-mos e a
trebalhar toti amassa.

En aguesta trobada i aurà tanben un temps entà presen-
tar eth resum des contestes ara enquesta que suber era ponència
"Era parròquia aué" s'an enviat atot er Evescat. Cadun i pòt prè-
ner part ara ena enquesta, e dempùs ena Assemblea, discutir es op-
nions diferents que i pugue auer, e atau ajudar ara Glèisa ena
sua mission d'enfortir era vida cristiana des fidels.

Ara ei eth temps des seglars d'èster mes presents ena
activitat dera Glèisa. Cadun a de reviewer eth són compromís deth
baptisme. Tota persona a un lòc ena mission dera Glèisa, e tot ba-
tiat non pòt èster indiferent ad agués trebalh.

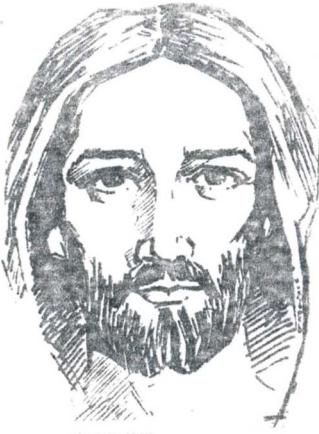
Toti i em convidats. Prene-mi part enes contestes ara
enquesta e dempùs entà La SEU aon mos trobaram damb es auti ger-
mans ena fe e haram era nòsta Hèsta de Cristians.

gues,
s, te-
at. El
dife-
rela-
vei

.nò
it .
vo-
ud

mi-
S.
do-
am-
pie-
s,
per-
doc-

at
ia
. I
ieal

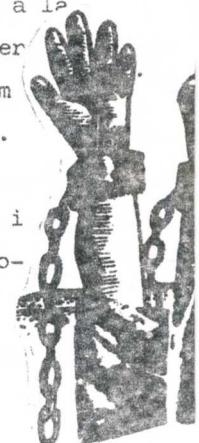

Quaresma

De bell nou entrem en la Quaresma. Temps de reflexió i de pregària. Hom sap que sense oració i reflexió profunda, no es possible posar ordre dins nostra persona. Tots els trecacolls que ens trobem en la vida, neixen d'una manca de recoliment interior. La mateixa Escriptura ens ho recorda, quan diu: Els pobles s'enfonsen, perque no hi ha qui reflexioni en el seu cor. Veritat, que es cert ????...

Que la nostra Quaresma sigui de sinceritat i de veritat amb Déu, amb un mateix i amb els altres. Els profetes Joel, 2-12,18 i Isaies, 58-1,9, ens recorden que la conversió es quelcom més que pregàries eixutes i interessades i posats tristos i demacrats. Es l'alliberament d'un mateix, tantes vegades esclavitzat per la pròpia estima, el poder, el diner i quantes coses mes... l'egoisme es mal conseller i ens esclavitza fortament. En tenir de Déu una idea no gaire encertada ens fa por i no ens sentim bé al seu costat; per això aparquem a Déu a la cuneta de la nostra vida. Es clar, el Déu de l'amor i el perdó no pot ser comprés pels cors rencorosos i venjatius. Hem de cercar ser lliures i viure sense cadenes de cap mena...

Quan entenguem que ser cristia vol dir morir per a que els altres visquin, compartir riquesa i probesa, salut i malaltia, alegries i penes, èxits i fracasos, serà una profitosa realitat la nostra Quaresma. La Quaresma ens convida a viure en l'amor, en el perdó, en el diàleg, en la conversió, en la convivència.... etc.

El prevere

L'Església es una comunitat de clergues, religiosos i laics; tots, com a cristians, tenen una mateixa dignitat i responsabilitat. El passat Sínode a Roma ens ho recordava. La diferènciació rau en el seu caràcter sagamental, tant en la seva relació amb Déu com amb la comunitat, que sempre ha d'èsser de servei i amor reciproc.

La qüestió laic/prevere no és en l'àmbit del poder sinó d'una relació de servei a la comunitat, d'agent de la comunitat. Així S. Agustí s'expressava: Amb vosaltres sóc cristià, per a vosaltres sóc bisbe. Una mateixa vocació crida tothom a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat.

El prevere ha d'estar al servei de tots, sense discriminació, i ningú ha d'intentar fer-se'l seu. Escoltem el que diu S. Pau: El prevere ha de ser sobri, assenyat, educat, acollidor, dotat per a ensenyar, de bon tracte i gaudir de bona anomenada. També exhorta a Timoteu: Procura practicar sempre la justicia, la pietat, la fe, l'amor la paciència, la mansuetut. Escrivint a Títus, diu del prevere que "ha de ser acollidor, sempre a punt per a fer el bé, assenyat, just, piadós, sobri, fidel a la doctrina rebuda, capaç d'instruir i de convencer.

Tot prevere pot ajudar al poble a ser més comunitat i la mateixa comunitat ajudar al prevere a ser el que ha de ser. Hi ha com a una mútua ajuda i interdependència. I un bon engatzament entre prevere i comunitat seria l'ideal per a cumplir ambdós la seva específica missió.

Nuestra Madre

En este año mariano celebremos con gozo el gran don de ser hijos de María. Un buen hijo gusta de complacer a su Madre. La Virgen lo espera de nosotros en este año mariano. Nuestra Madre quiere a todos por igual y sin excepciones.

Gusta que sus hijos se amen y que se reunan para tributarle el homenaje de su devoción y afecto como hijos.

Ella, que ha presidido una familia, bien quisiera que en todas las familias se viviera en paz, en unidad, en amor; que no hubiera egoismos, privilegios ni pretensión de dominio de unas sobre otras. Y lo que sería hermoso a nivel familiar, lo fuera también a nivel comarcal, a nivel de Valle. Nos falta mucho camino a seguir y la Virgen nos invita a ello. Donde preside la devoción a María, pulula el amor.

En este año mariano debería abundar más nuestra veneración hacia ella, el fijarse en su vida. Por qué no el rezo del Rosario, de oraciones que sabemos desde la infancia? Bien seguro que ella nos exhortaría a más participación en las Misas, para dar más vigor a nuestra vida cristiana y dinamizar nuestra fraternidad. Nos lo dice nuestra Madre.

Las fiestas de la Virgen durante este año mariano deberían ser ocasión para expresarle nuestra devoción. Ella te ama, ámala tú también y empieza a preparar en tu corazón el encuentro y jornada de devoción que celebraremos todos los araneeses en el Santuario de Mijaran el 12º de Junio con la presidencia de nuestro Sr. Obispo.

